

Scrutinia biblijne – nowa metoda

Autor: ks. Mateusz Szerszeń CSMA

WPROWADZENIE

W ramach spotkań kręgu biblijnego chciałbym zaproponować kolejny sposób modlitwy Słowem Bożym. *Scrutinia biblijne* wyjaśniają Słowo Boże Słowem Bożym. Tak robili m. in. Ojcowie Kościoła. Stanowią dobry początek wchodzenia w modlitwę kontemplacyjną i pogłębiają znajomość Pisma świętego. Zwyczajnie każdy sam dobiera sobie fragmenty. Na potrzeby kręgu proponuję „gotową” medytację fragmentu biblijnego i kolejnych scrutinyów, które je wyjaśniają i pogłębiają. Zachęcam do samodzielnego wybierania fragmentów i przeprowadzania medytacji w podobny sposób. Wiem, że nie wszystkim może odpowiadać ta forma spotkania ze Słowem, ale wierzę, że jest ona niezwykle ubogacająca dla tych, którzy są już bardziej doświadczeni w spotykaniu się z Jezusem przez słowa Pisma. Życzę dużo Bożego światła i do dzieła!

FRAGMENT BAZOWY

Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: Oto **Baranek Boży, który gładzi grzech świata. (J 1,29)**

- **Cel:** Wejście w tajemnicę Jezusa jako Baranka Bożego. Odkrycie, jak Biblia przez swoje słowa zapowiada misję Baranka i jak to odnosi się do mojego życia i wiary.
- **Metoda scrutinyum:** Wybieramy słowo i szukamy w Biblii odniesień tylko do tego słowa. Skojarzenia mogą być luźne. Trzeba być otwartym na natchnienia. Dla każdego przygotowane jest konkretne słowo.
- **Fragment bazowy:** Nasz fragment jest częścią opisu chrztu Jezusa w Jordanie. Jan rozpoznaje Jezusa-Mesjasza i mówi o jego dziele.
- Kim jest ten Baranek? Dlaczego Jezus został określony w taki sposób?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytania (1 min.)
- Wybieramy słowo: „Baranek”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

SCRUTINIA WTAJEMNICZAJĄCE W TEKST BIBLII

Dreńczono Go, lecz sam się dał **gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak **baranek** na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich. (Iz 53, 7)**

- Mamy tu obraz baranka udreńzonego przez ludzi. Jego pokora ujawnia się w momencie, gdy został skazany na śmierć. Jest to nawiązanie do Męki Jezusa. Misja Baranka to ofiara za grzechy tych, którzy wydają go na zabicie. Nie jest to zwykła śmierć. Naznaczona jest okrucieństwem oprawców.
- Jak odbieram obraz baranka udreńzonego przez oprawców?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „gnębić”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

Mówię do Boga: Moja Skalo, czemu zapominasz o mnie? Czemu chodzę **smutny, **gnębiony** przez wroga? (Ps 42,10)**

- Psalm podpowiada sposób w jaki mógł modlić się gnębiony baranek. Szuka schronienia w Bogu, który jest dla niego pewnym oparciem. Ma jednocześnie poczucie odrzucenia przez Boga. Podobnie przeżywał swoją śmierć Jezus na krzyżu. Smutek Jezusa sugeruje ból, który wyrządza mu ludzki grzech i nieprawość.
- W jakich sytuacjach spotykam Jezusa frasośliwego, smutnego?

- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „smutny”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie weselił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość. (J 16,20)

- Jezus daje receptę na smutek. Jest nią wytrwałość w przeciwnościach, która przemienia smutek w radość. Smutek okazał się potrzebny, aby odróżnić uczniów od świata, który cieszył się i weselił. Teraz role się odwracają. Ci, którzy wytrwali w wierze przy Synu Bożym, dostępują nowej radości.
- Jakie są moje smutki, które Jezus przemienia w radość? Czy są we mnie smutki, których Jezus jeszcze nie przemienił?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „radość”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. (J 15,11)

- Jezus nie jest zwykłym pocieszycielem: komikiem, który nas rozwesela lub błaznem, który ma nam poprawić nastrój. On realnie przemienia smutek w pełnię radości. Jego radość staje się naszą radością, a jest to radość przebywania z Ojcem, który kocha. Tylko taka radość jest pełna.
- Jak sobie wyobrażam pełnię mojej radości? Spełnienia jakich pragnień oczekuję?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „pełna”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia (Jk 1,2)

- Okazuje się, że pełnia radości nie oznacza braku doświadczeń i cierpienia. Co więcej, to dzięki nim nasza radość jest w pełni wypróbowana. Mieć udział w doświadczeniach Baranka paschalnego, to mieć z nim udział w radości zmartwychwstania. Baranek radosny jest zabity i jednocześnie żyje na wieki.
- Jak przeżywam trudne doświadczenia, które mają udział w misji Jezusa? Czy jako jego uczeń jestem na nie przygotowany?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „bracia moi”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

Odpowiedział im: «Któż jest moją matką i którzy są braćmi?» (Mk 3,33)

- Współudział w misji Jezusa nie jest jedynie sprawą naśladowania Jezusa. Baranek staje się moim bratem. Zacieśnia ze mną relację. Jestem dla niego ważny.
- Jak przeżywam moje „braterstwo” z Jezusem?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „Któż jest”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

Któż bowiem jest większy? Czy ten, kto siedzi za stołem, czy ten, kto służy? Czyż nie ten, kto siedzi za stołem? Otóż Ja jestem pośród was jak ten, kto służy. (Łk 22,27)

- Jezus-Baranek konkretyzuje swoją misję. Tu nie chodzi tylko o przekaz treści, jakie Bóg chce przekazać ludziom. Tu chodzi o służbę, jaką Bóg wykonuje względem człowieka.
- Jak wygląda zatem moja służba Bogu? W czym mogę Mu służyć?

- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „służy”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

Kto służy Bogu, z upodobaniem będzie przyjęty, a błaganie jego dosięgnie obłoków. (Syr 35,16)

- Służba Bogu nie jest upokarzająca. Wynosi mnie na obłoki i pokonuje moją pychę, która ma moc zatracania. W postawie służby zostanę wysłuchany, a moja modlitwa będzie miła Bogu.
- Czy potrafię modlić się w postawie służby?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)
- Wybieramy słowo: „upodobanie”
- Prosimy Ducha Świętego o słowo wyjaśnienia z Biblii i przechodzimy do kolejnego wersetu.

A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie». (Mt 3,17)

- Wracamy znowu nad wody Jordanu. Teraz już nie tylko Jan potwierdza tożsamość Jezusa, ale sam Bóg mówi o upodobaniu w swoim synu. W Nim Bogu wszystko się podoba. Jest piękny i dobry. Staje się wzorem człowieka – nowym Adamem.
- Jak przyjmuję prawdę o Bożym upodobaniu względem mnie? Co się Bogu we mnie podoba?
- Chwila na samodzielną refleksję i próba odpowiedzi na pytanie (1 min.)

ZAKOŃCZENIE

Zakończenie modlitwy. Podziękowanie za medytację i kontemplację Słowa Bożego. Zapisanie wniosków. Odmówienie modlitwy Ojcze nasz.